

RASPORED DNEVNIH MISA od 02. srpnja do 08. srpnja

Pon, 02.08.	07.30	<i>spomendan, sv. Arnir</i> p. FRANE, KATA, GRGO, FERDO, IVAN iz obitelji Raspudić
Uto, 03.08.	07.30	<i>svagdan</i> p. PETAR, ANA i PERA BOROVIĆ
Sri, 04.08.	07.30	<i>spomendan, sv. Ivan Marija Vianney</i> p. VINKO BEGIĆ
Čet, 05.08.	07.30	<i>svagdan</i> p. MIROSLAVA ĐUGUM
Pet, 06.08.	20.00	<i>blagdan, Preobraženje Gospodinovo</i> 1. p. ANICA BUBALO / 2. p. IVANA BUNOZA
Sub, 07.08.	20.00	<i>svagdan</i> p. MIRJANA DRUŽIJANIĆ
<i>DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU</i>		
Ned, 08.08.	7	p. IVAN, ANKA, MATE
	9	župna misa
	20	p. PETAR i MATE
<i>Nova Sela</i>	10	p. FRANE, IVAN i MATIJA BEBIĆ

Pola sata prije svete mise molimo krunicu.

Župne obavijesti:

- mise kroz tjedan (pon – čet) su u **7.30**
- u petak započinje **devetnica Velikoj Gospi**
- kroz devetnicu je svaki dan **krunica u 19.30 sati** i **sveta misa u 20 sati**
- ministranti u subotu (8 sati), čitači u subotu (8.45) sati
- u nedjelju su mise u **7, 9 i 20** / Nova Sela u **10** sati

Br. 25/2010

www.zupa-sveti-nikola.hr

OSAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

GLAS SVETOG NIKOLE

NEDJELJNA PORUKA

Pohlepa, čudna je to riječ i strašna te je se treba čuvati. Pohlepa čovjeka iznutra nagrizi. To je osjećaj i potreba da se sve više i više posjeduje. Pohlepnom čovjeku nikad nije dosta te dan i noć misli na bogatstvo. I onda kada ga stekne, ono mu se učini premalim, te mu ne da mira želja da to bogatstvo uveća. Kad ga uveća onda se počne brinuti kako će ga očuvati. Od tako silne brige nema vremena ni jesti ni odmoriti se ni spavati. Na kraju života od svega se mora oprostiti i to ostaviti drugima »koji se uopće nisu trudili«. Bogataši i oni koji su pohlepni za bogatstvom najteže umiru.

U Leksikonu životinjskog svijeta možemo pročitati kako postoji vodeni kukac, dug nekoliko milimetara, smeđe boje, koji ima dva para očiju. Kad sleti na vodu, jednim parom očiju gleda u vodu, a drugim gleda iznad vode.

Nama bi ljudima u životu također dobro došao još jedan par očiju: da jednim gledamo ovozemaljsko, materijalno, drugim nematerijalno, duhovno. Možda onda ne bismo tako bili izloženi Isusovoj kritici iz današnjeg Evanđelja.

Riječ je o prisposobi o bogatašu koji brigu brine kako pospremiti obilatu ljetinu. Bogataš pravi veća skladišta da u njih pospremi ljetinu i ostala dobra kako bi uživao dugo vremena. Kako

god bio vičan planiranju i zgrtanju bogatstva, ovaj zadnji račun mu ne uspijeva: smrt precrtava njegove planove.

Ne možemo, a ne zapitati se zašto Isus govori tako radikalno o ovom čovjeku, koji je, iskreno govoreći, živio nekako u prosjeku kako većina ljudi živi, kako i mi živimo. Radimo da zaradimo, da uštedimo, da nešto ostvarimo, da se za starost osiguramo. Što bi u tome bilo loše. Je li Isus protiv rada i napretka, protiv čovjekova blagostanja? Je li ideal kršćanstva siromaštvo?

Isus je i došao na svijet da usreći čovjeka. Njegova je Vesela vijest poziv k sreći, ne samo na nebesima, nego u Kraljevstvu Božjem koje već ovdje i sada treba početi. Prema socijalnom nauku Crkve siromaštvo je zlo protiv koga se treba boriti.

Ono što Isus ismijava u ponašanju bogatog seljaka jest njegova upućenost na njega samoga. Jedna vrsta samoizoliranosti, samodostatnosti, zatvorenosti u mračno skladište svoje duše u kojoj nema mjesta ni za blišnjega ni za Boga. Dano nam je na zemlji ograničeno vremena koje trebamo iskoristiti za svoju sreću i sreću svojih blišnjih. Na putu kroz život skupljajući dobra ne smijemo izgubiti iz vida da je sve što imamo zapravo dar koji je povjeren na privremenu uporabu. Tim darom možemo i trebamo i druge usrećivati. Time stječemo blago pred Bogom, neprolazno blago na nebesima.

Današnje nas Evanđelje ohrabruje da se stalno nastojimo učiti i gledati očima srca; očima srca koje vjeruje, koje se nada i koje ljubi i tako oblikuje naš život. Želim nam svima, da unatoč svojim životnim brigama i potrebama, patnjama i strahovima ne prestanemo tražiti ono što nas "čini bogatima pred Bogom", što nas čini zahvalnima, zadovoljnima i veselima. Dva para očiju, kao u vodenog kukca, ne bi u tom smislu bila na odmet.

POHLEPA JEDNOG SELJAKA

Nekim ljudima u selu koji su se, poput onih u današnjem Evanđelju, svađali oko imanja, ugledni mudrac ispričao je priču. U carstvu dalekom bio seljak siromašan i skroman, ali u njemu je gorjela želja za bogatstvom tako jaka da je svaki čas mogla prerasti u pohlepu premda on to nije znao.

Kad bi mi netko ponudio toliko zemlje koliko mi je potrebno, ništa više! Ponavljao je seljak svoju želju koracajući prašnjavim putem. Odjednom pred njega izađe kralj i reče da će mu ispuniti želju. Dat ću ti toliko zemlje koliko mogneš obići pješice za jedan dan to jest od izlaska do zalaska sunca, obeća kralj pokazavši mu mjesto s kojega će sutra ujutro krenuti i na koje će se navečer vratiti.

Siromah se radovao iznenadnom daru i čim je sunce izašlo, požurio je, upravo trčao plodnom ravnicom da što više toga obiđe jer je prema kraljevoj riječi sve to trebalo postati njegovo.

Idem još onu livadu... Treba mi šuma i brežuljak na kojem ću načiniti kućicu... Trebam veliko polje i rijeku za vodenicu... Trčao je tako cijelo dopodne i došao do jezera koje mu se svidjelo pa je požurio da i njega obiđe.

Trčao je bezglavo i ne obazirući se što vrijeme prolazi. Najvažnije mu je bilo što više toga obići jer to će biti njegovo vlasništvo. Sunce je naginjalo zapadu kad se sjetio da prije njegova zalaska mora biti na onom mjestu s kojega je jutros krenuo.

Odmakao je predaleko pa je iznad svih snaga potrčao kako ne bi zakasnio. Što je više trčao to ga je jače hvatao strah da ne zakasni i sve izgubi. Snage je ponestajalo, a sunce se sasvim spustilo. Siromah je jedva disao. Još malo mu je trebalo do cilja, možda ni kilometar, kad je ugledao zalazeće sunce.

Posljednje zrake sunca obasjavale su kraljeve ljude što su čekali na puteljku s kojega je krenuo. Posljednji koraci na smrt umornog seljaka bivali su sve teži, ali stisnutih zuba grabio je tih nekoliko metara do cilja.

Dojurio je konačno. Zadnji korak! Zadnja zraka sunca! Stigao je na mjesto i istog časa srušio se mrtav pored kraljevih ljudi. Tada se pojavi kralj i okupljenom mnoštvu reče: **»Podajte ovom čovjeku onoliko zemlje koliko mu treba.«** **Trebalo mu je, međutim, samo toliko da ga pokopaju.**